

Usnesení

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **M. S.**, proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, v řízení o žalobě o ochraně před nezákonným zásahem

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou domáhal toho, aby soud žalovanému zakázal, aby pokračoval v porušování práva žalobce na spravedlivý proces v řízení o kázeňském přestupku a porušování pedagogických zásad uvedených v § 56 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, zejména zásady důslednosti a spravedlivosti, tím, že v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 3.3. 2011 neoznačil důkazy, konkrétně přítomného odsouzeného jako svědka kázeňského přestupku, a to takovým způsobem, aby je bylo možno prověřit, a neuvedl stručný obsah výpovědi tohoto svědka, jak mu ukládá § 58 odst. 3 vyhlášky č. 345/1999 Sb. ve spojení s § 47 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

Žalobce v žalobě uvádí, že dne 3.3. 2011 mu byl uložen kázeňský trest, a to umístění do uzavřeného oddělení na 2 dny, podmíněně s délkou zkušební doby na 2 měsíce. Kázeňský trest byl žalobci uložen za kázeňský přestupek, jehož se měl dopustit tím, že měl spolubydliči fyzicky napadnout, a to tak, že měl po něm hodit kbelík s vodou, který ho zasáhl do holeně pravé dolní končetiny. Žalobce popírá, že by po spoluvězni kbelík s vodou hodil, pouze ho polil vodou.

Žalobce uvádí, že ke dni podání žaloby mu žalovaný neumožnil nahlédnout do spisu týkajícího se kázeňského přestupku, důkazy nebyly v rozhodnutí označeny konkrétně, přítomný odsouzený není jako svědek konkrétně označen a není uveden stručný obsah jeho výpovědi. Tímto způsobem žalovaný žalobci odepřel a nadále odpírá žalobci právo na spravedlivý proces.

Podle znění § 76 odst. 6 zákona o výkonu trestu odnětí svobody platného ke dni podání žaloby nepodléhají rozhodnutí vydaná v kázeňském řízení přezkoumání soudem, neboť nález pléna Ústavního soudu č.j. Pl. ÚS 32/08 ze dne 29.9. 2010 ruší ustanovení § 76 odst. 6 zákona o výkonu trestu odnětí svobody až ke dni 30.6. 2011. Žalobce proto nemá jinou možnost než podat tuto žalobu na nezákonný zásah.

Žalobce podal žalobu dne 3.5. 2011 Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji usnesením ze dne 5. května 2011 č.j. 52A 15/2011-10 postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny všechny procesní podmínky k tomu, aby mohl o žalobě věcně jednat a rozhodnout o ní, a dospěl k závěru, že tomu tak není, neboť žaloba je nepřipustná.

Podle § 85 s. ř. s. žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Pro posouzení nepřipustnosti podání žaloby podle tohoto ustanovení není podstatné, zda žalobce jiné právní prostředky k ochraně před tvrzeným zásahem využil nebo nikoli, ale podstatné je to, zda právní řád takové prostředky k ochraně obsahuje a v konkrétním případě připouští.

Z textu žaloby zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce spatřuje nezákonný zásah v tom, že mu byl uložen kázeňský trest, a to rozhodnutím, které podle jeho názoru vykazuje zásadní vady, a na základě vadně provedeného řízení.

Podle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody odsouzený má právo do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat proti němu stížnost.

Je tedy zřejmé, že pokud by žalobce podal proti rozhodnutí o kázeňském trestu stížnost, mohl by veškerá tvrzení, která uvádí nyní v žalobě, uvést právě v této stížnosti a orgán rozhodující o stížnosti by se musel s těmito tvrzeními vypořádat. Pokud by tento orgán skutečně shledal existenci žalobcem tvrzených vad, mohl by prostřednictvím rozhodnutí o stížnosti zjednat nápravu, čímž by fakticky bylo dosaženo toho, čeho se žalobce nyní domáhá podanou žalobou u soudu.

Je nutno vidět, že správní soudnictví je důsledně vystavěno na zásadě subsidiarity soudní ochrany, tj. že účastník domáhající se ochrany svých veřejných subjektivních práv u správního soudu musí nejprve vyčerpat všechny řádné prostředky, které mu k ochraně těchto jeho práv poskytuje správní řád (případně jiný procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem). Obecně je tato zásada vyjádřena v § 5 s. ř. s. („Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“)

Konkrétním odrazem této zásady je v případě žaloby o ochraně před nezákonným zásahem právě ust. § 85 s. ř. s. Tímto jiným právním prostředkem je v daném případě stížnost podle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Pokud se žalobce práva podat tuto stížnost výslovně vzdal, připravil se tím i o možnost domáhat se následné ochrany u správního soudu, neboť nevyužil všech možností, jak dosáhnout ochrany svých práv uvnitř systému veřejné správy.

Z hlediska výše uvedeného je pak zcela nerozhodná otázka soudní výluky ze soudního přezkumu podle § 76 odst. 6 zákona o výkonu trestu odnětí svobody (ve znění do 30. 6. 2011) a její zrušení nálezem Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010 č.j. Pl. ÚS 32/08, neboť pro projednávanou věc je podstatné především to, že žalobce se vzdal práva podat proti rozhodnutí prvostupňového orgánu o kázeňském přestupku stížnost.

Soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu jako nepřipustnou odmítl. Za situace, kdy soud žalobu jako nepřipustnou odmítá, se již nezabýval důvodností žalobních námitek.

Výrok o nákladech řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 30. června 2011

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu